

SOCIOLOGIJA

Elementi i kriteriji ocjenjivanja

1) Usvojenost znanja

Utvrđuje se kroz usmene i pisane provjere znanja. Usmene provjere znanja provode se na svakom satu u obliku ponavljanja; najavljene su ako će trajati cijeli sat. Pisane provjere znanja provode se u skladu s vremenikom pisanih provjera i prema dogovoru s učenicima. Usmenom i pisanom provjerom znanja provjerava se usvojenost znanja, prepoznavanje, razumijevanje, povezivanje, analiziranje, zaključivanje, primjena znanja na konkretnim situacijama te samostalno rješavanje problematike.

Svi učenici koji su iz pisane provjere negativno ocijenjeni pišu ispravak u dogovorenom terminu/datumu, a učenici koji su usmenom provjerom ocijenjeni s ocjenom nedovoljan istu ispravljaju usmenim odgovaranjem. Učenici koji nisu prisutni na pisanoj provjeri istu pišu na sljedećem nastavnom satu bez posebne najave.

2) Razvoj vještina

Ocjenjuje se primjena naučenih znanja i vještina: analize, raspravljanja, argumentiranja, komuniciranja, prezentacijske vještine. Ocjenjuje se aktivnost učenika, samostalno rješavanje zadataka, samostalnost u iznošenju nastavnih sadržaja te odgovornost prema radu. Kod izlaganja prezentacija i referata ocjenjuje se pripremljenost i poznavanje sadržaja izlaganja.

Provođenje i vrednovanje

- Na pisanoj provjeri učenik se ocjenjuje jednom ocjenom prema kriterijima: nedovoljan 0–50 %, dovoljan 51–64 %, dobar 65–77 %, vrlo dobar 78–89 %, odličan 90–100 %.
- Zaključne ocjene rezultat su sumativnog i formativnog vrednovanja; nisu nužno aritmetička sredina svih ocjena, nego proizlaze na temelju upisanih ocjena i na temelju bilješki u e-dnevniku o praćenju radnih aktivnosti učenika tijekom čitave nastavne godine.

Opisni pokazatelji razine usvojenosti — usvojenost znanja

Odličan (5)	Vrlo dobar (4)	Dobar (3)	Dovoljan (2)	Nedovoljan (1)
Učenik u potpunosti i s razumijevanjem odgovara na postavljena pitanja, pokazuje da je savladao nastavne sadržaje i da ih povezuje sa sadržajima iz drugih nastavnih predmeta, kao i dati primjere iz svakodnevnog života i primijeniti stečeno znanje. Pri odgovaranju nisu potrebna potpitanja, učenik svojim riječima može objasniti nastavni sadržaj na vlastitim primjerima; analizira i kritički propituje. U pisanoj provjeri znanja treba ostvariti od 90 do 100 % riješenosti.	Učenik ima potpuno znanje, u odgovorima daje objašnjenja, poznaje smisao rada, ali mu je potrebna pomoć pri primjeni stečenog znanja. Većinom navodi primjere iz udžbenika, no sposoban je i dati samostalne primjere; uspoređuje i objašnjava na zadanim primjerima. U pisanoj provjeri znanja treba ostvariti od 75 do 90 % riješenosti.	Učenik poznaje gradivo i prikladno ga izlaže, razumije i poznaje radne postupke, razumije nastavne sadržaje, može objasniti i opisati pojedine pojmove, ali mu je potrebna pomoć. Potrebna su potpitanja da bi odgovorio, bez kojih većinom ne može navesti primjere za određene nastavne sadržaje; na postavljena pitanja daje točne odgovore, služi se opisom i razlikuje pojmove i koncepte. U pisanoj provjeri znanja treba ostvariti od 60 do 75 % riješenosti.	Učenik poznaje i prepoznaje osnovne dijelove nastavnih sadržaja, ali se slabo snalazi; ne može samostalno objasniti zadani pojam, niti dati definiciju ili primjere. Zna samo dio nastavnih sadržaja, koristi opise u objašnjavanju pojmova, ali improvizira u izlaganju i radi bez sustavnosti. Učenik reproducira, nabraja, navodi, uočava nastavne sadržaje no radi bez zalaganja. U pisanoj provjeri znanja treba ostvariti od 50 do 60 % riješenosti.	Učenik nije savladao osnove nastavnih sadržaja, ne može ih primijeniti niti povezati s primjerima iz svakodnevnog života; ne poznaje činjenice i radne postupke, šuti i ne sudjeluje u radu, pogrešno tumači nastavne sadržaje i radne postupke. U pisanoj provjeri znanja ostvareno manje od 50 % riješenosti.

Opisni pokazatelji razine usvojenosti — razvoj vještina

Odličan (5)	Vrlo dobar (4)	Dobar (3)	Dovoljan (2)	Nedovoljan (1)
Učenik potpuno, uredno, kvalitativno i kvantitativno izrađuje pisane i praktične zadatke, vježbe, vlastite prezentacije, pokazuje kreativnost, samostalnost i sposobnost prosudbe nastavnih sadržaja i činjenica. Učenik je marljiv, redovito aktivan u diskusijama na satu, redovito piše domaće zadaće i svoje obveze izvršava prema dogovoru i na vrijeme. Koristi dodatne materijale u radu i informacije koje je samostalno prikupio.	Učenik potpuno, uredno, kvalitativno i kvantitativno izrađuje pisane i praktične zadatke, vježbe, vlastite prezentacije. Sposoban je raspravljati o usvojenim nastavnim sadržajima, uspoređivati činjenice i donositi zaključke. Na satu je aktivan te redovito i kontinuirano sudjeluje u svim fazama nastavnog sata; redovito piše domaće zadaće.	Učenik potpuno, uredno, kvalitativno i kvantitativno izrađuje pisane i praktične zadatke, ali ne može ih vrednovati i složiti u novu cjelinu. Povremeno sudjeluje u raspravama, a odgovara samo kad je prozvan; povremeno ima napisane domaće zadaće.	Učenik kvalitativno i kvantitativno izrađuje pisane praktične zadatke, zna ih odrediti i objasniti, ali djelomično i bez sustavnosti i mogućnosti primjene u rješavanju problema. Nije aktivan na satu, odgovara samo kad je prozvan, ne nosi redovito pribor, u radu je nesamostalan i nesustavan. Domaće zadaće piše povremeno, često kasni s predajom ili su nepotpune.	Učenik ne ispunjava praktične i pismene zadatke, nema izrađene pisane i praktične zadatke, nije sudjelovao u izradi tih zadataka i vježbi, ili pogrešno ispunjava zadatke. Na satovima u raspravama nije aktivan i nije zainteresiran za rad i suradnju. Vrlo često nema pribor i neredovito (vrlo rijetko) piše domaće zadaće.

LOGIKA

ELEMENTI I KRITERIJI OCJENJIVANJA:

1) PREVOĐENJE – vrednuje se razina usvojenosti ishoda domena *Običan jezik i jezici logike* i *Argumentacija i kritičko mišljenje*:

- A.1. Učenik prevodi rečenice iskazane običnim jezikom na jezik logike sudova i jezik logike prvoga reda te rečenice iskazane jezikima logike prevodi na običan jezik.
- A.2. Učenik na različite načine dijagramira rečenice iskazane običnim jezikom i dijagrame prevodi na običan jezik.
- D.1. Učenik analizira i vrednuje logičku strukturu tekstova različitih funkcionalnih stilova i na različite ih načine strukturira.
- D.2. Učenik prepoznaje tipične pogreške u argumentaciji.

Uključuje usmenu i pisanu provjeru znanja, radne listiće i rješavanje zadataka na satu, kojima se provjeravaju razina poznavanja i sposobnosti prevođenja s običnog jezika na apstraktne jezike logike, uz pravilno korištenje specifične logičke terminologije. Vrednuje se prijevod na jezik logike sudova, prijevod na jezik logike prvoga reda, prikazi Vennovim dijagramom, ljestvica i piramida pojmova, strukturiranje teksta pomoću premisa i konkluzije.

2) RAZUMIJEVANJE LOGIČKIH SADRŽAJA – vrednuje razinu usvojenosti ishoda domena *Misao, svijet i znanstvena spoznaja* i *Logička svojstva i odnosi*:

- B.1. Učenik vrednuje sudove s obzirom na neko stanje stvari.
- B.2. Učenik raspoznaje, izdvaja i analizira te vrednuje neke logičke elemente znanstvene metodologije.
- C.1. Učenik dokazuje logičke odnose između logičkih oblika i njihova svojstva.
- C.2. Učenik objašnjava razloge izostanka nekih logičkih odnosa i svojstava.

Uključuje usmenu i pisanu provjeru znanja, vježbe rješavanja logičkih problema na satu i domaće zadaće, kojima se ocjenjuju logičke sposobnosti na zadanim sadržajima, razina i preciznost samostalnog logičkog i analitičkog mišljenja, povezivanja te logičkog rasuđivanja; sposobnost samostalnog donošenja valjanih zaključaka; sposobnost rješavanja jednostavnih i složenih logičkih problema te sposobnost samostalnog davanja primjera. Vrednuju se uočavanja, objašnjenja i obrazloženja logičkih svojstava i odnosa poput zadovoljivosti, nezadovoljivosti, valjanosti, nevaljanosti, logičkog slijeda, istovrijednosti, proturječja.

Usmene provjere provode se u obliku ponavljanja gradiva i rješavanja zadataka na svakom nastavnom satu. **Pisane provjere** provode se u skladu s vremenikom pisanih provjera ili prema dogovoru s učenicima. **Kratke pisane vježbe** u trajanju 5-10 minuta provode se redovito tijekom godine (u obliku ponavljanja i utvrđivanja gradiva pojedine nastavne teme; izlazne kartica) bez prethodne najave, a rezultati se upisuju u bilješke na temelju kojih se naknadno izvodi ocjena.

Svi učenici koji su iz pisane provjere negativno ocijenjeni pišu ispravak, a učenici koji su usmenom provjerom ocijenjeni s ocjenom nedovoljan istu ispravljaju usmenim odgovaranjem. Učenici koji nisu prisutni na pisanoj provjeri istu pišu na sljedećem nastavnom satu.

Zaključne ocjene rezultat su sumativnog i formativnog vrednovanja; nisu nužno aritmetička sredina svih ocjena, nego proizlaze na temelju upisanih ocjena i na temelju bilješki u e-dnevniku o praćenju radnih aktivnosti učenika tijekom nastavne godine (odnos i odgovornost prema radu).

Na pisanoj provjeri učenika se ocjenjuje jednom ocjenom i to prema sljedećim kriterijima: Nedovoljan 0 – 50%, Dovoljan 51% - 64%, Dobar 65% - 77%, Vrlo dobar 78% - 89%, Odličan 90% - 100%.

ODLIČAN	VRLO DOBAR	DOBAR	DOVOLJAN
Učenik s lakoćom obrazlaže usvojene nastavne sadržaje, točno i precizno koristi logičke pojmove; uspoređuje i pronalazi sličnosti i razlike među temama koje se susreću npr. i u tradicionalnoj i u modernoj logici. Učenik može samostalno interpretirati sve nastavne sadržaje navodeći pritom vlastite primjere; povezuje prethodno usvojene nastavne sadržaje s novima, izvodi generalizacije te uočava moguće nedosljednosti ili kontradikcije na zadanim primjerima. Učenik samostalno uočava i razlikuje odnose među pojmovima utemeljene na različitim kriterijima; rješava zadatke vezane za sud i zaključak na višoj razini, može izraditi kategorički, hipotetički i disjunktivni silogizam; rješava zadatke	Učenik može odrediti pojam kao bit predmeta, navesti primjere za nužna i slučajna obilježja, samostalno iznositi primjere za odnose među pojmovima; odrediti načela suđenja, oprijeku među sudovima uz pomoć Vennovih dijagrama; vrste silogizama, grafički prikazati kategorički silogizam, poznavati pravila kategoričkog silogizma, sorit, polisilogizam; samostalno utvrditi valjanost i zadovoljivost iskaza i zaključka, potkrijepiti dokazom izvedenu tvrdnju, poznavati i primjenjivati zakone ekvivalencije, svesti zaključak na pogodbu i riješiti složenije zadatke pomoću metode reductio ad absurdum i istinitosnog stabla; prevoditi jednostavne iskaze na jezik logike pojmova te uočiti odnose u složenijima.	Učenik razumije, zna objasniti ili interpretirati naučeni sadržaj te analognim primjerima potkrijepiti izložene definicije. Učenik može: razlikovati vrste pojmova, odrediti sadržaj i opseg pojma, samostalno izraditi ljestvice i piramide pojmova, dijagramima prikazati i objasniti odnose među pojmovima, razlikovati razdiobe i vrste sudova, odrediti oprijeke među njima, iznijeti primjere uz pomoć logičkog kvadrata, određivati istinosne vrijednosti složenijih sudova; razlikovati silogizme, prikazati odnose pomoću Vennovih dijagrama; uz manje nedoumice može rješavati zadatke definicije i logičke razdiobe; složenije iskaze prevoditi na hrvatski jezik i obrnuto, izgrađivati složenije istinitosne tablice, utvrditi	Učenik reproducira osnovne informacije, određuje osnovne logičke pojmove te prepoznaje osnovne koncepte u logičkoj terminologiji. Učenik može: odrediti sadržaj i opseg pojma, izraditi ljestvicu i piramidu pojmova; objasniti sastav suda i iznijeti primjer, razlikovati razdiobu sudova te izraditi logički kvadrat pomoću simbola i konkretnog primjera. Učenik prepoznaje strukturu zaključka, razlikuje vrste zaključaka, raspoznaje odnos sudova u logičkom kvadratu, zna odrediti istinosne vrijednosti. Učenik zna prepoznati i odrediti pogreške u zaključku, definiciju, vrste i pravila definiranja i logičke razdiobe.

sorita i polisilogizma; provjeriti njihovu valjanost svim metodama; poznaje strukturu dokaza, definicije i razdiobe, samostalno prevodi logičke probleme na jezik logike sudova te kreativno koristi logička pravila i metode provjere; može koristiti složene iskaze jezikom logike pojmova; lako uočava logičke pogreške. Razina znanja-sinteza i evaluacija	Učenik koristi pravila prirodne dedukcije, može riješiti jednostavniji dokaz, samostalno odrediti sve komponente definicije i razdiobe i identificirati nedostatke ako su zadani. Učenik može samostalno iznositi analogne primjere Razina znanja: analiza i primjena	valjanost i zadovoljivost iskaza i zaključka, utvrđivati ekvivalentnost iskaza, primjenjivati metodu reductio ad absurdum; uz manje pogreške može prevoditi jednostavne rečenice na jezik logike pojmova. Razina znanja: interpretacija	Učenik može prevesti jednostavne rečenice na jezik logike sudova koristeći pritom logičke konektore, ispitati valjanost zaključka i iskaza, zadovoljivost i istovrijednost iskaza istinosnom tablicom, zna primjenjivati simbole logike pojmova. Razina znanja: reprodukcija
--	---	---	--

ELEMENTI I KRITERIJI OCJENJIVANJA IZ NASTAVNOG PREDMETA *FILOZOFIJA*:

- 1) **POZNAVANJE FILOZOFSKIH POJMOVA I SUSTAVA** - vrednuje se kroz razgovor, raspravu i analizu tekstova u pisanom i usmenom obliku te kroz usmene i pisane provjere znanja. Ovaj element obuhvaća različite razine poznavanja filozofskih pojmova, koncepcija, teorija, sustava, koje se vrednuju prema **odgojno-obrazovni ishodi**: 1) Učenik se koristi relevantnim filozofskim pojmovima 2) Učenik opisuje i objašnjava pojedine filozofske misaone sustave.

ODLIČAN	VRLO DOBAR	DOBAR	DOVOLJAN	NEDOVOLJAN
Učenik vlastitim riječima objašnjava različitost značenja istih termina s obzirom na sustave o kojima se radi te navodi i objašnjava razloge tih razlika u značenjima. Učenik navodi neizrečene pretpostavke u tekstu ili izloženom filozofskom sustavu i argumentirano vrednuje tekst ili sustav.	Učenik u izlaganju upotrebljava filozofske pojmove u njihovom točnom značenju s obzirom na kontekst. Učenik uspoređuje sustave koje istražuje i obrazlaže razlike, vrednuje konzistentnost teksta ili sustava i navodi uočljivije implikacije nekog filozofskog sustava.	Učenik vlastitim riječima navodi razlike između relevantnih pojmova i objašnjavaju odnose u koje ulaze. Učenik izdvaja argumentacijsku strukturu filozofskog teksta ili izlaže neke osnovne elemente nekih filozofskih sustava i opisuje njihove odnose.	Učenik vlastitim riječima iskazuje značenje i važnost relevantnih pojmova. Učenik u tekstu i razgovoru prepoznaje filozofske probleme ili izlaže neke osnovne elemente nekih filozofskih sustava i opisuje njihove odnose.	Učenik ne poznaje relevantne filozofske pojmove, razina usvojenosti je na razini prepoznavanja. Učenik ne prepoznaje filozofske probleme, analiza teksta je površna, ne može izložiti osnovne elemente filozofskih sustava

- 2) **FILOZOFSKA ANALIZA I ARGUMENTACIJA** - vrednuje se kroz **razgovor, raspravu i analizu tekstova u pisanom i usmenom obliku** - istraživanje, opisivanje i analiza problema, navođenje, uspoređivanje, analiza i vrednovanje mogućeg rješenja iz gledišta različitih teorija i pristupa. Ocjenjuje se vještina raspravljanja, argumentiranja, komuniciranja i prezentacijske vještine, aktivnost i samostalnost učenika.

Odgojno-obrazovni ishodi: Učenik analizira probleme u svijetu povezane s odgovarajućim filozofskim problemima i/ili stajalištima i sagledava mogućnost njihova rješavanja koristeći se filozofskom analizom i argumentacijom.

ODLIČAN	VRLO DOBAR	DOBAR	DOVOLJAN	NEDOVOLJAN
Učenik raspravlja o problemu, analizira i vrednuje moguća rješenja problema i zagovara određeno rješenje nekog problema argumentirajući rješenje koje zagovara. Učenik je izrazito aktivan, aktivno sudjeluje u svim oblicima rada, izvršava sve zadaće.	Učenik raspravlja o problemu te navodi i uspoređuje moguća rješenja problema samostalno i/ili iz gledišta različitih filozofskih pozicija. Učenik je vrlo aktivan, sudjeluje u svim oblicima rada, izvršava sve zadaće.	Učenik analizira problem služeći se relevantnim filozofskim pitanjima i konceptima. Učenik je u pravilu aktivan i uglavnom sudjeluje u svim oblicima rada, u pravilu izvršava zadaće.	Učenik prepoznaje problem i opisuje njegove osnovne aspekte. Učenik je rijetko aktivan, rijetko sudjeluje u oblicima rada, rijetko izvršava zadaće.	Učenik ne prepoznaje problem, u stanju je dati površne i nerelevantne argumente. Nije u stanju opisati osnovne aspekte danog problema. Učenik nije aktivan, ne sudjeluje, ne izvršava zadaće.

Usmene provjere znanja provode se na svakom satu u obliku ponavljanja, najavljene su ako će trajati cijeli sat. Pisane provjere znanja provode se u skladu s vremenikom pisanih provjera i prema dogovoru s učenicima. Kratke pisane vježbe (radni listići) u trajanju do 10 minuta te vježbe rada na tekstu ne najavljaju se posebno, a rezultati se upisuju u rubriku bilješke.

Na pisanoj provjeri učenika se ocjenjuje jednom ocjenom i to prema sljedećim kriterijima: Nedovoljan 0 – 50%; Dovoljan 51% - 64%; Dobar 65% - 77%; Vrlo dobar 78% - 89%; Odličan 90% - 100%.

Svi učenici koji su iz pisane provjere negativno ocijenjeni pišu ispravak, a učenici koji su usmenom provjerom ocijenjeni s ocjenom nedovoljan istu ispravljaju usmenim odgovaranjem. Učenici koji nisu prisutni na pisanoj provjeri istu pišu na sljedećem nastavnom satu.

Zaključne ocjene rezultat su sumativnog i formativnog vrednovanja; nisu nužno aritmetička sredina svih ocjena, nego proizlaze na temelju upisanih ocjena i na temelju bilješki u e-dnevniku o praćenju radnih aktivnosti učenika tijekom čitave nastavne godine.

ELEMENTI I KRITERIJI OCJENJIVANJA IZ NASTAVNOG PREDMETA *POLITIKA I GOSPODARSTVO*:

- 1) Usvojenost temeljnih koncepata političke i ekonomske pismenosti** - utvrđuje se kroz usmene i pisane provjere znanja. Usmene provjere znanja provode se nenajavljeno na svakom satu u obliku ponavljanja gradiva, a najavljene su ako će trajati cijeli sat. Pisane provjere znanja provode se u skladu s vremenikom pisanih provjera i prema dogovoru s učenicima. Učenici koji su iz pisane provjere negativno ocijenjeni pišu ispravak, a učenici koji su usmenom provjerom ocijenjeni s ocjenom nedovoljan istu ispravljaju usmenim odgovaranjem. Učenici koji nisu prisutni na pisanoj provjeri istu pišu na sljedećem nastavnom satu.
- Usmenom i pisanom provjerom znanja provjerava se usvojenost znanja, prepoznavanje, razumijevanje, povezivanje, analiziranje, zaključivanje, primjena znanja na konkretnim situacijama.

Odličan (5)	Vrlo dobar (4)	Dobar (3)	Dovoljan (2)	Nedovoljan (1)
Učenik u potpunosti i s razumijevanjem odgovara na postavljena pitanja, pokazuje da je savladao nastavne sadržaje i da ih povezuje sa sadržajima iz drugih nastavnih predmeta, kao i dati primjere iz svakodnevnog života i primijeniti stečeno znanje. Pri odgovaranju nisu potrebna potpitanja, učenik svojim riječima može objasniti nastavni sadržaj na vlastitim primjerima; analizira i kritički propituje. U pisanoj provjeri znanja treba ostvariti od 90 do 100% riješenosti.	Učenik ima potpuno znanje, u odgovorima daje objašnjenja, poznaje smisao rada, ali mu je potrebna pomoć pri primjeni stečenog znanja. Većinom navodi primjere iz udžbenika, no sposoban je i dati samostalne primjere; uspoređuje i objašnjava na zadanim primjerima. U pisanoj provjeri znanja treba ostvariti od 75 do 90% riješenosti.	Učenik poznaje gradivo i prikladno ga izlaže, razumije i poznaje radne postupke, razumije nastavne sadržaje, može objasniti i opisati pojedine pojmove, ali mu je potrebna pomoć. Potrebna su potpitanja da bi odgovorio, bez kojih većinom ne može navesti primjere za određene nastavne sadržaje; na postavljena pitanja daje točne odgovore, služi se opisom i razlikuje pojmove i koncepte. U pisanoj provjeri znanja treba ostvariti od 60 do 75% riješenosti.	Učenik poznaje i prepoznaje osnovne dijelove nastavnih sadržaja, ali se slabo snalazi; ne može samostalno objasniti zadani pojam, niti dati definiciju ili primjere. Zna samo dio nastavnih sadržaja, koristi opise u objašnjavanju pojmova, ali improvizira u izlaganju i radi bez sustavnosti. Učenik reproducira, nabraja, navodi, uočava nastavne sadržaje no radi bez zalaganja. U pisanoj provjeri znanja treba ostvariti od 50 do 60% riješenosti.	Učenik nije savladao osnove nastavnih sadržaja, ne može ih primijeniti niti povezati s primjerima iz svakodnevnog života; ne poznaje činjenice i radne postupke, šuti i ne sudjeluje u radu, pogrešno tumači nastavne sadržaje i radne postupke. U pisanoj provjeri znanja ostvareno manje od 50% riješenosti.

2) Primjena usvojenih koncepata - ocjenjuje se primjena naučenih znanja i vještina, aktivnost učenika, samostalno rješavanje zadataka, primjena usvojenih sadržaja na konkretnim primjerima iz svakodnevnog života, odgovornost prema radu te kultura rada i komunikacije. Kod izlaganja prezentacija i referata ocjenjuje se pripremljenost i poznavanje sadržaja izlaganja.

Odličan (5)	Vrlo dobar (4)	Dobar (3)	Dovoljan (2)	Nedovoljan (1)
Učenik potpuno, uredno, kvalitativno i kvantitativno izrađuje pisane i praktične zadatke, vježbe, vlastite prezentacije, pokazuje kreativnost, samostalnost i sposobnost prosudbe nastavnih sadržaja i činjenica. Učenik je marljiv, redovito aktivan u diskusijama na satu, redovito piše domaće zadaće i svoje obveze izvršava prema dogovoru i na vrijeme. Koristi dodatne materijale u radu i informacije koje je samostalno prikupio.	Učenik potpuno, uredno, kvalitativno i kvantitativno izrađuje pisane i praktične zadatke, vježbe, vlastite prezentacije. Sposoban je raspravljati o usvojenim nastavnim sadržajima, uspoređivati činjenice i donositi zaključke. Na satu je aktivan te redovito i kontinuirano sudjeluje u svim fazama nastavnog sata; redovito piše domaće zadaće.	Učenik potpuno, uredno, kvalitativno i kvantitativno izrađuje pisane i praktične zadatke, ali ne može ih vrednovati i složiti u novu cjelinu. Povremeno sudjeluje u raspravama, a odgovara samo kad je prozvan; povremeno ima napisane domaće zadaće.	Učenik kvalitativno i kvantitativno izrađuje pisane praktične zadatke, zna ih odrediti i objasniti, ali djelomično i bez sustavnosti i mogućnosti primjene u rješavanju problema. Nije aktivan na satu, odgovara samo kad je prozvan, ne nosi redovito pribor, u radu je nesamostalan i nesustavan. Domaće zadaće piše povremeno, često kasni s predajom ili su nepotpune.	Učenik ne ispunjava praktične i pismene zadatke, nema izrađene pisane i praktične zadatke, nije sudjelovao u izradi tih zadataka i vježbi, ili pogrešno ispunjava zadatke. Na satovima u raspravama nije aktivan i nije zainteresiran za rad i suradnju. Vrlo često nema pribor i neredovito (vrlo rijetko) piše domaće zadaće.

Zaključne ocjene rezultat su sumativnog i formativnog vrednovanja; nisu nužno aritmetička sredina svih ocjena, nego proizlaze na temelju upisanih ocjena i na temelju bilješki u e-dnevniku o praćenju radnih aktivnosti učenika tijekom čitave nastavne godine.